

wadderist lahkudes. Rebbane ütles nende silmapissaraid nähkes: „Minno kõige armsamad sõbrad! jännes Argpüks ja oinas Kobbekel! kuid radsime meie üksteisest siin jubba lahkuda? Võike armastuses waewaks weel tül maad minnoga eddasi minna! Teie saatmine on mulle üks armo kingitus. Teie ollete mõllemad waggad õiglased mehed, kedda iggaüks austades sidab; teie saatmine tooks mulle õnne. Teie sõre üfones waasto toito, ei wõtta lihha aiso ial omma subhu, sellepärast on teie südda ni wagga.“ Nisugguse suud mõda juttuga pettis ta rummalaid, kes tedda saatma läfsid funni Kurjasännitus mõisa. Tee veal ostas Reinowadder neile lenna sõbralikko juttusi rätida.

Jääb polele.

Reinowadder Rebbane.

(Teine lissandit.)

Sue wärrawa tagga ütles Reinowadder oinale: „Säge, armas Kobbekel, ni kaua ufse ette otama, funni jänes mino kurtwastand abrikasale nattoke troosti saab andma; meie õue al kaswab wägga maggus arwo ein, leppige ni kaua sellega funni meie taggasi tulleme.“ Argpüks astus teinaga tuppa, kus Ermelina lastega jures ahvastusesse ollid, sest neimad ei lootnud perremeesst enam taggasi tullema. Kui Ermelina abbikasat pauna ning leppiga näggi,